

Вата си, и да му са подсмывашь, да си кривнншь очитѣ, и да му са ругаешь: а по неразумно е, наредъ сказаніето да му отѣщавашь на срѣща, и да думашь: не е така, незнаешь и това, и тоще други такнва.

125. Кога хората въвашь, не выклѣй колко можешь съ голѣмъ гласъ като нѣкой си Протогиръ, не то пакъ толкова низко и полегка, като едвамъ да ти са чуба гласъ.

126. Кога варвишь въ пѣтатъ съ нѣкого, не го дърпай често за дрехата като за юзда за да та слѣща какво хората въвашь: не то са уверай толкова въ него, та като много пѣти да паднешь отъ горѣ на лакататъ му.

127. На бяло мѣсто, а найпаче